

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **I.C.**
státní příslušnost Moldavská republika
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51
Vyšní Lhoty
zastoupen Mgr. Ing. Tomášem Tillmannem, advokátem sídlem 703 00
Ostrava, Vrázova 1324/40

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2025 č. j. OAM-461/BA-BA01-ZA01-2025, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí

žalovaného, jímž žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

2. Žalobce za chybný považuje postup žalovaného v tom, že považoval částečně jeho výpověď za nevěrohodnou a nepřihlížel k ní. Namítal, že po nuceném návratu do země původu by byl ihned umístěn do vězení, kde může být vystaven nelidskému a krutému zacházení. Napadené rozhodnutí je tak reálně způsobilé porušit zásadu non refoulement. Žalobce poukázal na obecnou situaci v Moldavsku s tím, že je třeba hodnotit stav soudnictví, přístup k nezávislému nestrannému soudu jako součásti práva na spravedlivý proces, chování represivních složek vůči zadrženým či vězněným osobám s přihlédnutím k celkové bezpečnostní a politické situaci v zemi. Druhou rovinu pak představují jeho poměry. Žalovaný hodnotil pouze obecnou politickou a bezpečnostní situaci v zemi. Úvaha žalovaného o tom, že by mohl v Moldavsku dluh splácet, přičemž v této souvislosti se zabýval pracovními agenturami, které by mu mohly v Moldavsku práci poskytnout, je chybná. Uvedl, že po nuceném transportu do země nebude moci hledat si práci, ale bude uvězněn. A to právě kvůli tomu, že nebyl schopen dluh splácet.
3. Žalobce dále uvedl, že aktuální situace v Moldavsku není dobrá. Poukázal na to, že je silně narušeno právo na svobodu projevu, popisoval strukturální problémy spojené se špatným zacházením s lidmi ve vazbě či vězení, věznice jsou přeplněné, zadržené osoby nemají dobrou zdravotní péči, panují tam nedostatečné hygienické podmínky. Věznice stále nedokážou zajistit bezpečné prostředí pro vězněné osoby. Uvedl, že stav věznic popisuje zpráva Výboru Rady Evropy proti mučení ze dne 13. 9. 2023. Ještě problematičtější je situace pro dospělé vězně ve věznici v Kišiněvě. Materiální podmínky v navštívených zařízeních byly obecně špatné, mnoho cel bylo zchátralých, špinavých a špatně vybavených. Obecně je situace v Moldavsku nestabilní. Poukázal také na to, že v Moldavsku panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není tam pro civilní občany bezpečno i v souvislosti s ohrožením v důsledku vojenské invaze Ruska na Ukrajinu.
4. Žalobce dále konstatoval, že v Moldavsku si půjčil peníze. Pro neplacení dluhu je vedeno trestní řízení. Dle moldavských trestních zákonů mu hrozí reálná možnost uvěznění. A to navzdory tomu, že je základním lidským právem, že nikdo nesmí být uvězněn za nesplnění smluvního závazku, což je právo, které obsahuje řada lidskoprávních dokumentů. O tom, že mu hrozí uvěznění po návratu, jej informoval jak tamní policista, tak jeho sestra. Tyto dva zdroje považuje za důvěryhodné. V Moldavsku je obecně známá policejní brutalita, korupce a špatné zacházení ze strany represivních složek vůči státním občanům. Je běžné, že se občané se svými problémy odmítají obrátit na policii, protože nevědí, jaká bude reakce. Žalovaný posoudil jeho výpověď jako nevěrohodnou. To však je možné vysvětlit právě popsányi skutečnostmi. Když měl podat vysvětlení před cizineckou policií, je zcela pochopitelné, že měl strach. Proto uvedl, že mu po návratu do vlasti nic nehrozí. Nemohl vědět, zda třeba i Policie v České republice nejedná afektivně a bezprávně, jako je tomu v Moldavsku. Poté, když přednášel svůj azylový příběh před žalovaným, kde již nebyl přítomný žádný příslušník policie, popsal zcela otevřeně, že má strach z uvěznění. Uvedené

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

odlišnosti proto nelze považovat za rozpor v jeho výpovědích a vyvodit z toho následně nedůvěryhodnost. Pokud by žalovaný vzal v úvahu celkový kontext jeho situace, zejména to, z jaké země pochází, pak by došel ke zcela jinému závěru. Namítal, že k jeho výpovědi tak měl správní orgán přihlídnout. Zdůraznil, že má strach z podmínek, které by jej čekaly ve výkonu trestu.

5. V další pasáži žaloby žalobce vyslovil přesvědčení, že v případě, že by se musel nuceně vrátit do Moldavska, hrozí mu nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 kvalifikační směrnice. Špatné zacházení nemusí být fyzické. ESLP již několikrát shledal, že psychické násilí bylo nelidským nebo ponižujícím zacházením. Vnitřní ochrana není pro něho dostupná. Jsou to totiž právě státní orgány Moldavska, které proti němu vedou trestní stíhání a které jej pro nesplacení dluhů chtějí uvěznit. Proto se nemůže dovolat na území Moldavska ochrany. V jeho případě se tak uplatňuje domněnka nedostupnosti vnitřní ochrany. Ani přesídlení dle článku 8 odst. 1 písm. a) kvalifikační směrnice nepřichází v úvahu. Hrozí mu nebezpečí vážné újmy od orgánů vlastního domovského státu. Žalobce vyslovil přesvědčení, že splňuje podmínky minimálně pro udělení tzv. doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1, odst. 2 písm. b) zákona o azylu, neboť je pravděpodobné, že by po návratu do domovské země mohl být vystaven mučení, nelidskému, ponižujícímu zacházení či trestání.
6. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a zdůraznil, že v průběhu správního řízení žalobce sdělil, že v případě návratu do vlasti mu nehrozí mučení ani trest smrti, avšak obává se vězení, kde jej čeká nelidské a ponižující zacházení. V žalobě tyto skutečnosti opakuje. Žalovaný uvedl, že žalobce svou individuální situaci neprokázal věrohodnost azylového příběhu, a tudíž i odkazy v žalobě na údajně tristní stav vězeňství v Moldavsku, není s to důvodně zvrátit napadené rozhodnutí. Žalovaný poukázal na to, že žalobce tvrdil obavy z uvěznění, protože je proti němu dle jeho slov vedeno trestní stíhání pro nesplacení půjčky. Sdělil, že tuto informaci má od své sestry od roku 2024. Dodal, že aktuální neví, v jaké fázi je toto trestní stíhání. V minulém roce telefonoval s obvodním policistou, který mu sdělil, že pokud se vrátí do Moldavska, bude okamžitě uvězněn. Není si vědom toho, jaká proti němu byla vznesena obvinění a stejně tak si není vědom toho, který soud tuto věc projednává. Tvrzení ohledně uvěznění kvůli dluhu dokázat nemůže, avšak ví od známých, že je jeho fotografie vyvěšena mezi hledanými osobami. Nepokoušel se zjistit, v jaké fázi je trestní řízení, což obhájil tím, že se sestrou ztratil kontakt. Nebyl ani v kontaktu s bankou, které dluží peníze, vše za něj řešila sestra. Žalovaný v této souvislosti poukázal na fakt, že dne 14. 4. 2025 cizinecké policii při výslechu v rámci vedeného řízení o správním vyhoštění výslovně sdělil, že mu v Moldavsku žádné nebezpečí nehrozí, není tam ohrožen na životě a neobává se ani žádného nelidského ani ponižujícího zacházení. Dle žalovaného je tedy s podivem, jak se jeho osobní situace během pouhých několika dnů změnila natolik, že nyní se obává výkonu trestu ve vězení, kde mu dle jeho tvrzení hrozí právě nelidské a ponižující zacházení. Ačkoli byl na tento zásadní rozpor během pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany upozorněn, obhajoval to tím, že si není vědom toho, že se jej cizinecká policie ptala, zda by byl ve vlasti zbaven svobody. Tento plytký argument však správní orgán nebere v potaz, jelikož ihned v úvodu policejního výslechu žalobce potvrdil, že přítomnému tlumočnickovi rozumí, netvrdil žádné problémy s porozuměním kladených dotazů. Žalovaný nikterak nepopírá fakt, že žalobce může mít ve vlasti neuhrazenou pohledávku, ale rozdílná tvrzení v souvislosti s hrozbou v případě návratu do vlasti, tedy správní orgán vyhodnotil jako nevěrohodná. Žalovaný tedy neuvěřil tvrzení žalobce, že mu v Moldavsku hrozí nebezpečí ve smyslu vážné újmy.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

Azylový příběh žalobce vykazuje skutečnosti, které podrývají úvahy o odůvodněnosti jím sdělených obav. Žalobcem poskytnuté údaje indikují, že zemi původu opustil z jiných než azylově relevantních důvodů. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Azs 21/2012-37, v němž NSS uvedl, že váhavé, vyhýbavé či nepřesné informace, které navíc žadatel v průběhu řízení ještě mění, jsou proto chápány jako účelové, nevěrohodné a pro azylové řízení nedostatečné. Žalovaný také poukázal na fakt, že žalobce se na území České republiky nachází již od roku 2022, přičemž zájem o mezinárodní ochranu jako o zcela výjimečný pobytový status, dříve neprojevil, ačkoli k tomu měl nepopíratelně dlouhou dobu a pokud by mu nebylo uděleno správní vyhoštění, pravděpodobně by o mezinárodní ochranu nikdy ani nepožádal. Je evidentní, že žádost žalobce o mezinárodní ochranu je pouze účelovou snahou o legalizaci pobytu v České republice. Ve věci neuhrazeného dluhu, žalovaný primárně odkázal na Informaci MZV ČR – Moldavsko: Postavení dlužníka, resp. možnosti oddlužení fyzických osob, ze dne 20. 5. 2025. Co se týká nepříznivé ekonomické situace v Moldavsku, žalovaný odkázal na Informaci OAM – Moldavsko: Mezinárodní organizace o migraci. Přehled údajů za rok 2023, ze dne 31. 10. 2024, z níž žalovaný citoval. Závěrem žalovaný uvedl, že žalobce se v Moldavsku nenachází již od léta 2021 a za takto dlouhou dobu byl nepochybně schopen vydělat adekvátní finanční prostředky na umoření dluhu, který začínal na částce 500 eur. Taktéž pasivitu žalobce ve věci zjišťování aktuálního stavu dluhu nelze klást na vrub moldavským orgánům, ale jen a pouze žalobci, který nemá sebemenší snahu vyřešit své ekonomické potíže, za které Česká republika nenese žádnou odpovědnost.

7. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil.
8. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 28. 2. 2025 bylo vydáno Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie hl. m. Prahy pod č. j. KRPA-70789-11/ČJ-2025-000022-SV dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce se zákazem vstupu na území členských států Evropské unie a smluvních států, a to na dobu 2 let. Současně byla žalobci stanovena lhůta k vycestování z území Evropské unie a smluvních států do 20 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 11. 3. 2025 a vykonatelným se stalo dnem 1. 4. 2025. Do protokolu o podání vysvětlení dne 14. 4. 2025 žalobce uvedl, že v České republice ani nikde jinde v Evropské unii nežádal o mezinárodní ochranu. Je svobodný, bezdětný. V Moldavsku žije jeho sestra. Naposledy tam byl asi v roce 2021. V Moldavsku není žádným způsobem ohrožen na životě, nehrozí mu žádné nebezpečí mučení, trestu smrti, nelidské či ponižující zacházení, držení v otroctví nebo nevolnictví, nehrozí mu ani výkon nucených prací. Vyslovil přesvědčení, že v zemi původu bude mít zaručeno právo na osobní bezpečnost, právní ochranu a spravedlivý proces. Dodal, že Moldavsko je pro něho bezpečná země. Žalobce potvrdil převzetí rozhodnutí o vyhoštění ze dne 28. 2. 2025. Nevystoval z důvodu, že neměl peníze na vycestování. Neučinil žádné kroky k vycestování. Na dotaz, zda mu hrozí, že by při návratu do domovské země byl z nějakého důvodu zbaven svobody, odpověděl, že by tam neměl Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

problémy s policií. Na dotaz, zda má v domovské zemi možnost, aby byly jeho záležitosti projednány řádným, nezávislým a nestranným soudem, odpověděl ano, toto je u nás doma zaručeno. Na otázku, zda požaduje doplnění výpovědi nebo zda chce uvést nějaké další skutečnosti, odpověděl, že nemá, co dodat, všemu porozuměl.

9. Dne 19. 4. 2025 žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Dne 29. 4. 2025 poskytl údaje k podané žádosti a následně 13. 5. 2025 s ním byl proveden pohovor. Žalobce sdělil, že v roce 2021 vycestoval do Portugalska vzhledem k tomu, že nebyl schopen již 2 měsíce půjčku přibližně 500 euro na zakoupení dvou mobilních telefonů. Po započítání úroku dluh v momentě odjezdu z Moldavska činil 1 500 euro. Peníze si půjčil přibližně v únoru 2021 u banky EU credit. V Moldavsku neměl možnost najít práci, která by byla tak ohodnocena, aby mohl dluh splácet. Kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení, neměl žádné problémy. Žádné potíže neměl ani při odjezdu z vlasti. Od své sestry má informaci o tom, že od roku 2024 je proti němu vedeno trestní stíhání. Neví, v jakém stádiu je řízení v současné době. V minulém roce si telefonoval s obvodním policistou a ten mu řekl, že pokud překročí hranici Moldavska, bude okamžitě uvězněn. Sestra mu později potvrdila, že je proti němu vedeno trestní stíhání. Na dotaz, jaká byla proti němu vznesena obvinění a který soud jeho věc projednává, odpověděl, že neví. Na otázku, zda může nějak prokázat tato tvrzení, odpověděl, že od známých ví, že jeho fotografie je vyvěšena mezi hledanými osobami, ale písemný důkaz ani fotografii, který by to potvrzoval, nemá. Žalobce byl rovněž dotázán, zda se pokoušel nějak zjistit, v jaké fázi je předmětné řízení. Na tuto otázku reagoval prohlášením, že nemá nikoho, komu by mohl zatelefonovat a zjistit, jak se věci mají. Poté mu bylo připomenuto, že v Moldavsku žije jeho sestra. Žalobce na to reagoval sdělením, že sestra žije v Moldavsku, ale on měl číslo pouze na její domácí telefon, na který se nemůže dovolat. Byl také dotázán, zda se snaží nějak řešit svůj problém v Moldavsku, na což odpověděl, že do současné chvíle nesehnal takovou práci, která by mu zajistila množství prostředků, aby mohl dluh splácet. Na dotaz, zda by se mohl s bankou domluvit na posečkání splátek nebo prodloužení doby splácení úvěru, odpověděl, že s bankou nebyl v kontaktu. Pracovníci banky volali jeho sestře, se kterou se domlouval, že by zaplatil polovinu a poté si dohodl nějaký splátkový kalendář. Na zaplacení poloviny dluhu ovšem peníze neměl a se sestrou ztratil kontakt. Žalobce rovněž vypověděl, že v případě návratu do Moldavska by byl zadržen na hranicích a umístěn do vězení. Žalobce byl rovněž dotázán, proč neuvedl již dříve v rámci výslechu na policii 14. 4. 2025 uvedené okolnosti a bylo mu připomenuto, že byl dotazován orgány policie, zda by byl z nějakého důvodu ve vlasti zbaven svobody. Žalobce odpověděl, že si není vědom toho, že by se jej policie na to ptala. Na dotaz, proč o mezinárodní ochranu v České republice nepožádal dříve, odpověděl, že nevěděl, že taková možnost existuje. Zjistil to až poté, kdy jej zajistila cizinecké policie. Chtěl by zůstat v České republice, vydělat peníze a vyřešit problém, který má v Moldavsku. Žalobce rovněž sdělil, že nemá žádné dokumenty, které by mohl předložit.
10. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzenými důvody žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je neuhrazená pohledávka v Moldavsku, nepříznivá ekonomická situace v Moldavsku a obava z výkonu trestu kvůli nesplácení pohledávky.
11. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavsku. Konkrétně žalovaný vycházel z Informace OAMP – Moldavsko: Základní přehled o zemi, ze dne 7. 5. 2025, Informace

MZV ČR – Moldavsko: Postavení dlužníka, resp. možnosti oddlužení fyzických osob, ze dne 20. 5. 2025, Informace OAMP – Moldavsko: Mezinárodní organizace pro migraci. Přehled údajů o zemi za rok 2023, ze dne 31. 10. 2024, Informace OAMP – Moldavsko: Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Přístup úřadů a společností, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 7. 1. 2025. Podkladem rozhodnutí žalovaného bylo rovněž protokol o podání vysvětlení ze dne 14. 4. 2025 č. j. KRPA-120335-9/ČJ-2025-000022-ZZC, který je rovněž součástí správního spisu.

12. V souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu byla dne 16. 6. 2025 žalobci dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí výše uvedenými seznámit, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce se s obsahem podkladů pro vydání rozhodnutí seznámit a vyjádřit se k nim nechtěl, nenavrhł doplnění podkladů pro rozhodnutí a nechtěl ani uvést nějaké skutečnosti nebo nové informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
13. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace soud považuje za zcela dostatečné a pro posuzovanou věc relevantní. Z rozhodnutí žalovaného je patrné, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Soud dále konstatuje, že jakkoli je smyslem práva azylu poskytnout žadateli ochranu, nejde o ochranu před jakýmkoli negativním jevem v zemi původu; azyl jako právní institut je společně s doplňkovou ochranou jednou z forem mezinárodní ochrany, avšak není univerzálním nástrojem pro poskytování ochrany před bezprávním postihujícím jednotlivce nebo celé skupiny obyvatel. Důvody pro poskytnutí azylu jsou zákonem vymezeny poměrně úzce a nepokrývají celou škálu porušení lidských práv a svobod, která jsou jak v mezinárodním, tak ve vnitrostátním kontextu uznávána. Institut azylu je aplikovatelný v omezeném rozsahu, a to pouze pro pronásledování ze zákonem uznaných důvodů, kdy je tímto institutem chráněna toliko nejvlastnější existence lidské bytosti a práva a svobody s ní spojené, třebaže i další případy vážného porušování ostatních lidských práv se mohou jevit jako natolik závažné, že by na ně taktéž bylo možno nahlížet jako na pronásledování (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 125/2005-46).
14. Krajský soud se ztotožňuje se závěry žalovaného, který zhodnotil jeho výpověď částečně nevěrohodnou. Týká se to tvrzení žalobce ohledně jeho obav z uvěznění, protože je proti němu dle jeho slov vedeno trestní stíhání pro nesplacení půjčky. Soud k těmto tvrzením odkazuje na zjištění z výpovědi žalobce, jak je citoval výše. Ani soud nemohl pominout výpověď žalobce, kterou učinil před orgány cizinecké policie dne 14. 4. 2025 ve věci řízení o správním vyhoštění. Žalobce, jak rovněž bylo z protokolu citováno výše, vypověděl, že v Moldavsku mu žádné nebezpečí nehrozí, není tam ohrožen na životě a neobává se ani žádného nelidského či ponižujícího zacházení. Je třeba také zdůraznit, že ihned v úvodu policejního výslechu žalobce potvrdil, že přítomnému tlumočnickovi rozumí, netvrdil žádné problémy s porozuměním kladených dotazů. Na dotazy správního orgánu vypověděl, že neexistuje překážka ve vycestování do Moldávie, nebezpečí mu tam nehrozí, není tam ohrožen na životě, Moldavsko je pro něho bezpečná země. Na další dotazy, zda mu hrozí nějaká forma mučení, nelidského či ponižující zacházení anebo trest, odpovídal, že nic

takového mu v zemi původu nehrozí. Na otázku, zda by při návratu do domovské země byl z nějakého důvodu zbaven svobody, odpověděl, že v zemi původu by neměl problémy s policií, je mu tam zaručeno právo na osobní bezpečnost, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces. Námitky žalobce, že se jej policie neptala, zda by mohl být ve vlasti zbaven svobody, je v příkrém rozporu s předmětným protokolem ze dne 14. 4. 2025. I soud v této části považuje azylový příběh žalobce za nadsazený, jeho výpověď ohledně hrozby uvěznění, trestního stíhání v souvislosti s dluhem u peněžního ústavu je nevěrohodná, zcela zjevně vedená snahou vygradovat svůj azylový příběh. Pokud žalobce v žalobě tvrdí, že pod vlivem informací o policejní brutalitě v Moldavsku, měl strach z české cizinecké policie, jsou tato tvrzení žalobce naprosto nevěrohodná, soud jim neuvěřil, protože ani před orgány Ministerstva vnitra v průběhu výpovědi k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ani náznakem nezmínil nějaké obavy z české cizinecké policie. V daných souvislostech jsou tudíž bez právního významu námitky žalobce v žalobě ohledně jeho obav z uvěznění, stavu soudnictví a stavu věznic v Moldavsku.

15. Podle ust. § 12 písm. a) zákona o azylu, se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod.
16. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.
17. Ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění do 30. 6. 2023, se přitom pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.
18. Krajský soud souhlasí se závěrem žalovaného, že žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován.
19. Za správné, zákonné, zjištěným informacím odpovídající a taktéž náležitě odůvodněné považuje soud i závěry žalovaného o nenaplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Pokud jde o žalobcem tvrzené obavy z návratu do vlasti z důvodů trestního stíhání, okamžitého nástupu do vězení, tvrzení, že je publikován na úřední desce hledaných osob, jsou tato tvrzení nevěrohodná, jak bylo vysvětleno výše. Soud se jimi proto nezabýval. Během správního řízení žalobce vypověděl, že za dobu svého života ve vlasti nepociťoval žádné azylově relevantní potíže. Soud se ztotožňuje s hodnocením žalovaného, že žalobci nehrozí, že bude v případě návratu do vlasti vystaven jednání, které lze považovat za pronásledování. Tím není naplněna jedna ze základních podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 písm. b) zákona o azylu, přičemž tam uvedené podmínky musejí být všechny současně. Bylo tedy nadbytečné zabývat se ostatními definičními prvky podle § 12 písm. b) zákona o azylu, jak zcela přiléhavě uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí. Žalovaný také správně poukázal na skutečnost, že žalobce se na území České republiky nachází již od roku 2022, přičemž o udělení mezinárodní ochrany požádal až poté, co mu bylo uloženo správní vyhoštění. I dle názoru soudu je evidentní, že Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

žádost žalobce o mezinárodní ochranu je pouze účelovou snahou o legalizaci pobytu v České republice.

20. Soud dále činí závěr, že žalobce nesplňuje podmínky ani pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu, doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
21. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu, za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
22. Shodně jako žalovaný soud dospěl k závěru, že po zhodnocení výpovědi žalobce o okolnostech jeho pobytu ve vlasti před odchodem ze země, posouzení jeho motivů k odchodu z vlasti a z výše citovaných podkladů pro rozhodnutí, nelze dospět k závěru, že by mu v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 1 a odst. 2 zákona o azylu.
23. Soud především opakuje, že tvrzení žalobce o tom, že v případě návratu do vlasti se obává nelidského a ponižujícího zacházení v případě nástupu do vězení z důvodu neuhrazené pohledávky, jsou nevěrohodná, jak bylo vysvětleno výše. Žalobce nesdělil, a ani z úřední činnosti správního orgánu nebyly zjištěny žádné skutečnosti, z nichž by bylo lze dovodit důvodné obavy, že pokud by žalobce byl vrácen do země původu, že by mu tam hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy v podobě uložení či vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání. V zemi původu žalobce neprobíhá ani žádný mezinárodní nebo vnitřní ozbrojený konflikt.
24. Pokud jde o žalobcem tvrzený dluh z titulu půjčky, nejedná se o azylově relevantní důvod ve smyslu § 12 písm. a), ani o azylově relevantní důvod dle § 12 písm. b) zákona o azylu, a ani neodůvodňuje udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 a odst. 2 zákona o azylu. Z Informace MZV ČR – Moldavsko: Postavení dlužníka, resp. možnosti oddlužení fyzických osob, ze dne 20. 5. 2025 vyplývá, že splátkový kalendář představuje běžný nástroj mimosoudního vyrovnání. Soudní řízení obvykle rozhoduje o oprávněnosti nároku a výši dlužné částky. Může být rovněž stanoven úrok z prodlení v případě, že dlužník nesplní soudní rozhodnutí do 90 dnů. Z důvodu vysoké inflace je však při mimosoudním vyrovnání často využívána dohoda o jednorázovém splácení maximálně dosažitelné částky pohledávky. Soud souhlasí s žalovaným, že z předmětného podkladu je naprosto zřejmé, že žalobce v případě návratu do vlasti má zcela nepochybně možnost svou neuhrazenou pohledávku efektivně řešit. Dále je třeba poukázat na to, že podle setrvalé a rozsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu nejsou ekonomické důvody a s tím související těžké životní podmínky relevantní pro udělení mezinárodní ochrany. Tuto irelevantnost vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozhodnutích č. j. 4 Azs 23/2003-65, č. j. 3 Azs 20/2023-43.

25. Co se týče podmínek udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu, pak ten lze udělit jen v případě hodném zvláštního zřetele. Soud v daných souvislostech odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2004 č. j. 2 Azs 8/2004-55. Nejvyšší správní soud uvedl, že smysl humanitárního azylu lze spatřovat v tom, aby rozhodující správní orgán měl možnost azyl poskytnout i v situacích, na něž sice nedopadá žádná z kautel předpokládaných taxativními výčty § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto patrně „nehumánní“ azyl neposkytnout. Správní orgán díky tomu může zareagovat nejen na varianty, jež byly předvídatelné i v době přijímání zákona o azylu jako obvyklé důvody udělování humanitárního azylu, sem lze příkladmo zařadit např. udělování humanitárního azylu osobám zvláště těžce postiženým či zvláště těžce nemocným, konec citace. Soud rovněž odkazuje také na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 161/2005-83, v němž se Nejvyšší správní soud vyslovil k podmínkám udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu. Ze správního spisu vyplývá, že žalovaný v rámci svého správního uvážení při rozhodování o udělení humanitárního azylu zohlednil skutečnosti žalobcem uváděné včetně jeho osobních, sociálních a rodinných poměrů, přihlédl i k jeho věku a zdravotnímu stavu. Neshledal žádný důvod zvláštního zřetele hodný k udělení azylu z humanitárních důvodů, který je udělován ve zcela výjimečných případech. S tímto hodnocením se krajský soud ztotožňuje a v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
26. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
27. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. 9. 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.